

HRVATSKO KEMIJSKO DRUŠTVO

Glavna godišnja skupština Hrvatskog kemijskog društva za godinu 1954.

Glavna godišnja skupština Hrvatskog kemijskog društva održana je 24. veljače 1954. u predavaonici Kemijskog instituta Tehničkog fakulteta na Marulićevom trgu 20.

Prisustvovali su: F. Abaffy, B. Akačić, P. Alaupović, N. Allegretti, L. Antauer, S. Ašperger, I. Bačić, B. Belia, F. Benzinger, I. Berkeš, J. Biščan, M. Boltar, F. Borić, Božović, M. Bravar, I. Brihta, I. Broz, E. Cerkovnikov, I. Dešković, J. Dugošević, D. Dvornik, S. Đokić, C. Đorđević, D. Đurić, I. Filipović, M. Fischer-Herman, D. Fleš, M. Fustić, D. Grdenić, E. Guštak, V. Hahn, O. Ivanček, H. Iveković, V. Jagodić, N. Javor, A. Jean, V. Karas, D. Brovet-Keglević, P. Kirkov, D. Klarić, D. Kolbach, R. Kostelac, I. Kovač, J. Kratochvil, S. Kratochvil, F. Krleža, S. Kveder, M. Lokar, P. Luetić, R. Ljubić, N. Majnarić, H. Manasse, C. Marijan, Marković-Prpić, E. Matijević, D. Matić, S. Miholić, V. Mikuličić, M. Mirnik, G. Muačević, M. Mudrovčić, M. Munk-Weinert, R. Munk, V. Njegovan, T. Palmar, M. Pečar, T. Pinter, M. Plotnikov, R. Podhorsky, V. Polak, M. Prosenjak, M. Proštenik, Z. Pučar, I. Rajher, E. Rajner, E. Reiner, A. Rodin, B. Rumbak, N. Rumen, K. Schulz, V. Seifert, B. Stavrić, V. Stevanović, K. Strunjak, V. Stubičan, D. Sunko, K. Sestan, V. Simunić, N. Skarica, Z. Štalcer, I. Štivić, D. Sulc, B. Težak, V. Thaller, D. Tomić, Lj. Ubel-Breberina, N. Velikonja, V. B. Vouk, D. Vranjican, T. Vrbaški, M. Vukomanović, K. Weber, R. Wolf.

Predsjednik Težak otvorio je skupštinu u 17 sati i 30 minuta i pozdravio sve prisutne. Nakon izbora zapisničara (Alaupović i Reiner) i ovjervitelja zapisnika (Cerkovnikov i Vranjican) predsjednik Težak održao je referat »O razvoju i smjerovima znanstvene literature«.

Poslije referata dao je predsjednik riječ tajniku Grdeniću.

Izvjestaj tajnika

Za prvu polovicu razdoblja, na koje je sadašnji odbor biran, podnio sam tajnički izvještaj na skupštini 25. ožujka prošle godine. Na ovoj skupštini podnosim dakle izvještaj za minulu godinu. Dopustite mi, da vas ukratko podsjetim na najvažnije momente iznesene u prošlogodišnjem izvještaju, te prema tome i na aktivnost društva u godini 1952.

Najveći dio izvještaja bio je posvećen I. kongresu kemičara Hrvatske i Sastanku kemičara FNRJ. Bile su to najvažnije zadaće odbora i najveće manifestacije aktivnosti i vitalnosti našega društva, pa se njima punim pravom ponosimo. Uspjeh postignut na kongresu dao je društvu novih snaga i po broju članova i po ugledu, što ga je društvo steklo u našem kulturnom i društvenom životu, i po materijalnoj pomoći, što je društvo dobiva i dalje upravo zbog te obnovljene i proširene reputacije.

Taj uspjeh društva prema vani reflektirao se natrag na samo društvo, a rezultat je općenita konsolidacija i napredak u redovitim funkcijama društva. Na prošloj je skupštini upravo i bilo istaknuto, da društvo treba — nakon izvanredne aktivnosti u vezi s pripremanjem i održavanjem kongresa — da pojača i normalizira svoju redovitu, dakle i najvažniju aktivnost. Ta se aktivnost sastoji u izdavanju Arhiva za kemiju, u održavanju kolokvija i biblioteke, u radu sekcija, u saradnji s ostalim kemijskim i sličnim društvima u zemlji.

Na prošloj skupštini odbor je dobio najtežu, ali objektivnu kritiku u pogledu jedne od prvih, ako ne i najvažnijih zadaća, a to je redovito izdavanje Arhiva. Na skupštini se pokazalo, koliko je članstvu stalo do redovitog izlaženja našega časopisa. Skupština je, kao što znamo, bila u tom pogledu vrlo odlučna, pa danas, nakon godine dana, može sigurno konstatirati, da se nije prevarila. Novoizabrani urednik i novoizabrani urednički odbor primili su od prijašnjega urednika redigirani rukopisi sveska za godinu 1952., te su taj svezak izdali. Zatim su ostvarili ono, što smo svi mi i cjelokupna naša kemijska javnost već davno željeli i tražili: ostvarili su redovito izlaženje Arhiva u četiri broja godišnje, pa je dosada izišao potpun 25. svezak (1953), a u pripremi je prvi broj 26., to jest ovogodišnjeg sveska. To je golem uspjeh, kojemu se svi radujemo. Danas može svaki autor publikacije primljene za Arhiv očekivati, da će ona biti objelodanjena za 2 do 3 mjeseca. Ističem i dobro organizirano poslovanje uredničkog odbora s obzirom na primanje radova, traženje recenzija i veze s autorom, te lijepu i dobru grafičku opremu dosadanih svezaka. O radu uredništva, o broju publikacija i sadašnjem stanju Arhiva dat će detaljni izvještaj urednički odbor.

Sto se tiče održavanja kolokvija, mislim, da ćete se složiti sa mnom, kad kažem, da ne možemo biti zadovoljni. Istina, kolokviji se nisu održavali ništa manje redovito nego prije, ali je posjet, pa prema tome i uspjeh bio znatno manji. Osim toga neki su instituti u razmjeru sa svojom produkcijom slabo ili nikako istupali na kolokvijima. Od prošle skupštine održano je ukupno 14 kolokvija. Prosječno je kolokvij posjetilo oko 25 ljudi, što je za našu sredinu, s obzirom na broj kemičara i članova društva u Zagrebu vrlo malo. Slab se posjet opravdava obično tvrdnjom, da se na kolokvijima iznosi izvještaj o rezultatima istraživanja s uskog i specijalnog područja, za koje se zanima tek mali broj stručnjaka. Držim, da to — u većini slučajeva — ne bi smio biti razlog slabom posjetu. Poznato je, koliko je širok vidokrug potreban svakom specijalistu u znanosti. Svi mi radimo na nekom specijalnom području, pa dospijevamo pratiti u većini slučajeva literaturu samo iz svojega područja. Na kolokvijima, međutim, imamo

prilike da upoznamo probleme iz područja znanosti, koja su nam više ili manje udaljena, i to neposredno, iz razlaganja naših kolega i iz diskusije. Doznajemo tako za probleme i znanstvene rezultate, koje očito ne bismo tražili po literaturi, jer ne stignemo, jer nas naš posao vodi drugim putem. Tako se s jedne strane informiramo o stanju naše znanosti, na području, koje je izvan naše uže struke, a s druge strane često nalazimo u rezultatima naših kolega, rješenja za naše probleme, te dobivamo ideje i poticaja za vlastiti rad. Osim toga u diskusiji pomažemo, napomenama i objektivnom kritikom, referentu u njegovom nastojanju. Kolokviji omogućuju da se znanstveni rad podvrgne javnoj kritici i ocijeni još prije štampanja, što je, dakako, veoma korisno autorima, pa bi trebalo nastojati, da svi radovi prije publiciranja budu izneseni na kolokviju. To nije nikakva posebna novost, nego već davno iskušana praksa u svim starim znanstvenim društvima, pa treba da se ustali i u našem društvu. Ta će praksa biti to važnija, što veći bude broj znanstvenih radnika na području kemije kod nas, što potpunije budu zastupana znanstvena područja na kolokvijima. Korist je ovdje očita — i za pojedinca i za kolektiv.

Što še tiče proširenja sadržaja kolokvija, o tome je bilo govora na posljednoj sjednici odbora. Odbor se složio s time, da se ta aktivnost proširi prema želji i potrebama članstva. Spominjem ovom prilikom prijedlog prof. Cerkovnikova o eventualnom ciklusu predavanja iz područja kvantne kemije. Odbor takav prijedlog pozdravlja, ali se ne može sam angažirati, rego traži od članstva inicijativu. Takvu će inicijativu odbor, dakako, potpomoci svim sredstvima, koja mu stoje na raspolaganju.

Bilo je govora i o tome, da se mijenja mjesto održavanja kolokvija. Odbor je stao na stanovište, da je jedna stalna i centralna dvorana za održavanje kolokvija osobito povoljna, ali ako se radi o tome, da referent prikazuje aparature ili eksperimente, koji se teško premještaju, ili zahtijevaju specijalnu pripremu, onda je mjesto održavanja kolokvija izvan diskusije.

Ovom prilikom ističem, da se za održavanje kolokvija brine dr. K. Schulz, koji nije član odbora, nego je dobrovoljno preuzeo tu dužnost, te mu treba za taj posao dati priznanje.

U pogledu knjižnice možemo konstatirati napredak. Na prošlog je skupštini rečeno, da društvo nema svojega knjižničara, nego da se za biblioteku brine osoblje Fizičko-kemijskog instituta Prirodoslovno-matematičkog fakulteta. Sad mogu izvjestiti, da knjižnica ima svojega knjižničara (diplomiranog kemičara Martu Fustić), koja posluje uredno i uspješno. Tu knjižničarku plaćalo je društvo od I. VIII., a od I. XII. obavlja ona tu dužnost kao namještenik Prirodoslovno-matematičkog fakulteta. Registriranih posjetilaca knjižnice bilo je u prošlog godini 1454. Kako se dobar dio posjetilaca ne upisuje u knjigu, možemo reći, da je knjižnicu posjetilo više od dvije tisuće čitača. Posuđeno je 818 knjiga i časopisa. Knjižnica je redovito primala 85 inozemnih časopisa, od toga 34 u zamjenu za Arhiv. Od domaćih časopisa prima knjižnica, u zamjenu za Arhiv, 19 časopisa. Knjiga je nabavljeno ukupno 95 komada, što domaćih, što stranih.

Broj članova društva uvećao se za 59 članova, tako da društvo sada broji ukupno 380 članova. U pogledu učlanjivanja novih članova, kao i širenja zanimanja za naše društvo i naš časopis mnogo je učinio naš blagajnik dr. E. Matijević, zauzimajući se i kod pojedinaca, i u institucijama, i u industrijskim poduzećima, o čemu će uostalom on sam podnijeti izvještaj.

Društvo ima dvije sekcije, i to Sekciju profesora i nastavnika kemije na srednjim školama i Sekciju kliničkih biokemičara. O osnivanju i radu prve sekcije skupština je obaviještena već prošle godine. O njezinom radu za proteklu godinu izvjestiti će njezin pročelnik. Osnivanje druge sekcije, Sekcije kliničkih biokemičara, potvrdio je upravni odbor na svojoj prošlog sjednici. Ta sekcija ima već za sobom kratko razdoblje djelatnosti, pa će njezin pročelnik o tome izvjestiti skupštinu. Osnivanje te sekcije bilo je korisno i opravdano s obzirom na broj zainteresiranih članova društva, djelokrug rada i organizacijski okvir, što ga daje Međunarodna unija za čistu i primijenjenu kemiju.

Sada da kažem nešto o vezi našega društva s ostalim kemijskim društvima u državi. Kao što je poznato, ta se suradnja odvijala, a odvija se i dalje po Koordinacionom odboru kemijskih društava. Skupština je već prošle godine obaviještena, da je u smislu zaključka kongresa izrađen nacrt pravilnika o poslovanju »Savjeta kemijskih društava«, kojemu bi bila zadaća, da predstavlja naša društva prema inozemstvu, dakle u prvom redu u Međunarodnoj uniji za čistu i primijenjenu kemiju. Ta su pravila primili odbori svijui naših kemijskih društava, ali ih vlasti nisu potvrdile jedino radi naziva »savjet«, koji se upotrebljava za organe državne uprave. Potrebno je dakle promijeniti taj naziv. Državni sekretarijat za unutrašnje poslove sugerirao je promjenu naziva u »Savez kemijskih društava« no koordinacioni će se odbor, čini se, složiti sa nazivom »Unija kemijskih društava«, s čime se slaže i naš odbor. Naš odbor stoji nadalje na stanovištu, da bi ta unija zastupala naša društva prema Međunarodnoj uniji i tako preuzela funkciju takozvanog Nacionalnog komiteta za čistu i primijenjenu kemiju. Kao što je poznato, u tom pogledu stvari još nisu raščišćene. Koordinacioni odbor tek je nedavno, to jest u prosincu prošle godine dobio službenu obavijest od Akademiskoga savjeta o postojanju i sastavu toga komiteta, s molbom da dađe svoje mišljenje o reorganizaciji i funkcijama toga komiteta. Odbor našeg društva stoji na stanovištu, da bi Unija kemijskih društava trebala imati spomenutu funkciju. Mogu reći i to, da veza između toga Nacionalnog komiteta i Međunarodne unije, koliko je odboru poznato, uopće ne postoji, premda bi upravo ta veza trebala da bude jedna od najvažnijih funkcija komiteta. O tome da ta veza ne postoji uvjerali su se i delegati iz naše države na XVI. konferenciji Internacionalne unije za čistu i primijenjenu kemiju održanoj prošle godine u Stockholmu, na koju su došli bez uputa, koje su trebali primiti ovdje, jer ih je Unija poslala. U tom je pogledu zabilježen doduše maleni napredak, no mnogo toga ipak još nije riješeno, pa će novi odbor morati da i dalje strpljivo radi u tom smjeru.

Kad već govorim o djelatnosti u međunarodnom okviru, treba da spomenem učestvovanje naših članova na XVI. kongresu Međunarodne unije za čistu i primijenjenu kemiju u Stockholmu, i to profesora Balenovića, Težaka, Karšulina i Miholića. Prof. Karšulin, nastupio je, zajedno sa prof. Tutundžićem iz Beograda, kao delegat, a osim toga predsjedao je na sjed-

nicama u sekciji za transportne fenomene elektrolitičkih procesa. Prof. B. Težak predsjedao je na sjednicama u sekciji za strukturne probleme koloidne kemije. Ovakva djelatnost treba da se i nastavi, a jedan dio te djelatnosti očitovat će se bez sumnje i u gostovanju stranih učesnika i stručnjaka kod nas, na kolokvijima našega društva.

O financijskoj strani govorit će iscrpno blagajnik društva. Ja bih u svojem izvještaju istaknuo samo to, da je društvo u prošloj godini primalo pomoć s više strana. Na prvom mjestu treba istaknuti svakako Savjet za prosvjetu, nauku i kulturu N. R. Hrvatske, koji pokazuje veliko razumijevanje za naše potrebe. Osobito je važna pomoć, što nam je pruža Sveučilište i to Rektorat i Prirodoslovno-matematički fakultet. Ta je pomoć mnogo značila za izdavanje Arhiva, no ona i u principu znači nešto dobro i konstruktivno. Tu je došla do izražaja svijest, da je napredak znanstvenoga društva, napose redovito izlaženje znanstvenoga glasila toga društva, zajednička stvar foruma, koji su u prvom redu zainteresirani za napredak znanosti. Takvo razumijevanje treba osobito istaknuti zato, što još i danas susrećemo nastojanja, da fakulteti izdaju svoje godišnjake, glasila, biltene i izvještaje, koji ostaju za našu domaću upotrebu i koji kao da se štampaju samo zato, da se potroši proračunska svota za znanstvene publikacije. Arhiv za kemiju je međunarodno uveden znanstveni časopis s kriterijima uobičajenim za znanstvene publikacije. On iznosi rezultate znanstvenih radnika, od kojih dobar dio pripada Sveučilištu. Arhiv za kemiju je prema tome ogledalo znanstvenih dostignuća na području kemije na našim fakultetima, i to u prvom redu dostignuća mladih znanstvenih radnika. Gledajući tako na stvari, Prirodoslovno-matematički fakultet smatra Arhiv za kemiju svojim, u neku ruku službenim, znanstvenim glasilom na području kemije, te se ograđuje od nekih »hauscajtsrifa« kako je netko zgodno nazvao publikacije, kakve žele imati različite institucije, koje niti su redovite, niti imaju trajnu vrijednost, niti igraju važnu ulogu. Prirodoslovno-matematički fakultet dao nam je na taj način, uz materijalnu, i veliku moralnu pomoć.

Gledajući tako na stvari, dolazimo do zaključka, da Hrvatsko kemijsko društvo ima danas mnogo veću odgovornost prema zajednici nego prije. Ono je danas potrebno ne samo kemičarima, nego i cijeloj našoj zajednici, narodu, republici, jer se kao institucija na svoj način brine za napredak kemijske znanosti. Na nama je svima, da društvo još više ojača, da još više proširi i pojača svoju djelatnost.

Od prošlogodišnje skupštine (14. III. 1953.) održano je 14 kolokvija, na kojima su referenti prikazali 12 originalnih radova, i to: iz anorganske kemije — 1; iz analitičke kemije — 1; iz fizikalne kemije — 5; iz organske kemije i biokemije — 5. Referata bilo je 6. Popis kolokvija objavljen je u Arhivu 25 (1953) 265.

Hrvatsko kemijsko društvo organiziralo je 7 predavanja inozemnih gostiju, i to:

1. N. S h e p p a r d (Cambridge), 2 predavanja (zajedno s Društvom matematičara i fizičara).
2. F. P e l s c h e n k e (Njemačka), 2 predavanja (zajedno s Tehničkim fakultetom, Društvom kemičara i tehnologa Hrvatske i Zavodom za prehrambenu industriju).
3. E. L i n d e m a n n (Njemačka), 2 predavanja (zajedno s Tehničkim fakultetom, Društvom kemičara i tehnologa Hrvatske i Zavoda za prehrambenu industriju).
4. K. G. B e r g n e r (Tübingen) (zajedno sa Zavodom za prehrambenu industriju).
5. G. J. S z a s z (London) (zajedno s Prirodoslovno-matematičkim fakultetom i Društvom matematičara i fizičara).
6. E. J. K i n g (London) (zajedno s Farmaceutskim društvom Hrvatske i Zborom liječnika Hrvatske).
7. G. E. D a n n (Kiel); (zajedno s Farmaceutskim društvom Hrvatske).

Osim toga Društvo je priredilo, zajedno s Društvom kemičara i tehnologa Hrvatske, proslavu 75-godišnjice rođenja prof. Franje H a n a m a n a.

Iza toga blagajnik M a t i j e v i ć podnosi izvještaj.

I z v j e š t a j b l a g a j n i k a

Stanje blagajne na dan 22. veljače 1954.

Saldo 26. III. 1953.	Din	1,113.479.—
Primici od 27. III. 1953. — 22. III. 1954.	„	620.290.—
	Ukupno	Din 1,733.769.—
Izdaci od 27. III. 1953. — 22. III. 1954.	„	1,383.967.—
Gotovina na dan 22. II. 1954.	Din	349.802.—
Od toga u Narodnoj Banci	Din	348.531.—
U ručnoj blagajni	Din	1.271.—

Specifikacija:

Primici		
Članarina HKD	Din	67.260.—
Pretplata i prodaja »Arhiva«	„	121.160.—
Separati iz »Arhiva«	„	79.057.—
Oglaš u »Arhivu«	„	50.000.—
Subvencije	„	264.470.—
Od toga Savjet za prosvjetu	„	200.000.—
Institut »Ruder Bošković«	„	64.470.—
Kamati Narodne Banke	„	19.763.—
Refundacije	„	18.580.—
	Ukupno	Din 620.290.—

Izdaci:

»Arhiv« brojevi 23 3/4, 24 1/4, 25 1, 2 i 3 (tiskarski troškovi)	Din 1,163.263.—
»Arhiv« (honorari, korektori i crtači)	„ 48.215.—
Uvezivanje časopisa	„ 36.418.—
Knjižničar	„ 47.970.—
Poštarina	„ 38.796.—
Administrativni troškovi	„ 11.359.—
Za izložbu (zaostali računi)	„ 13.009.—
Troškovi Narodne Banke	„ 3.660.—
Strani gosti	„ 3.197.—
Refundacije	„ 18.080.—
Ukupno	Din 1,383.967.—

Stvarni troškovi za »Arhiv« bili su još za 100.000.— dinara veći. Tu je svotu podmirio Rektorat Sveučilišta, na prijedlog Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, izravno tiskari. Još nije plaćen broj 4, koji je ovih dana izašao iz tiska, a stajat će oko 200.000.— dinara.

U prošlogi godini blagajna je nastojala utjerati zaostatke u članarini i pretplati, što joj je u velikoj mjeri i uspjelo. Prihod u ime članarine i pretplate iznosio je gotovo 190.000.— dinara, što je šest puta više nego u prošlogi godini.

S obzirom na sve veće troškove administracije, u vezi s proširenim poslovanjem društva i češćim izlaženjem lista, predlažem Skupštini, da se članarina povisi na 200.— dinara godišnje, a članovi da i u buduće dobivaju »Arhiv« besplatno. Članarina nije povišena od godine 1946., a svota ne premašuje, mislim, materijalne mogućnosti svakoga našeg člana. Ujedno predlažem, da se pretplatna cijena »Arhiva« za industriju i ustanove utvrdi s 3.000.— dinara. Na koncu bih želio predložiti ovaj proračun za godinu 1954.:

Primitak:

Seldo	Din 350.000.—
Prodaja Arhiva	„ 200.000.—
Članarine	„ 80.000.—
Separati	„ 30.000.—
Kamati NB	„ 10.000.—
Subvencije	„ 780.000.—
Ukupno	1,550.000.—

Izdatak:

Arhiv (tisak, honorari)	Din 1,300.000.—
Uvezivanje knjiga	„ 50.000.—
Poštarina	„ 25.000.—
Administracija	„ 25.000.—
Materijal	„ 25.000.—
Ostali troškovi	„ 50.000.—
Strani gosti	„ 50.000.—
Ukupno	1,550.000.—

Iza toga glavni urednik Težak podnosi izvještaj.

Izvještaj glavnog urednika »Arhiva za kemiju«

Urednički odbor »Arhiva za kemiju«, koji je bio izabran na prošlogodišnjoj skupštini, preuzeo je zadaću, da sanira situaciju oko »Arhiva« i da provede redovito izlaženje sa četiri broja godišnje. Ta je zadaća uspješno riješena, tako da je u minuloi godini izdano XXIV. godište (za 1952.), što ga je pripremio stari urednički odbor, kao i XXV. godište, koje je izašlo u 4 broja na ukupno 285 stranica, od čega na originalne radove otpada 200 stranica.

U prošlom razdoblju od 4. travnja 1953. do 24. veljače 1954. urednički je odbor održao 22 sjednice — po pravilu svakih 14 dana po jednu. U tom je razdoblju uredništvo primilo 60 radova. Od toga je objavljen 41 rad; na prerađivanje je vraćeno 12 radova, a ponovno je primijeno 10 radova. Za prvi broj XXVI. godišta nalazi se u tisku 6 radova; odbijeno je 6 radova, a na ocjeni se nalaze 4 rada. Jedan je rad preuzet u depozit uredništva.

Prosječno su originalni radovi obasicali po 6½ stranica, prema 5½ stranica u XXIV. godištu. Od objavljenih radova 55% ih je tiskano u roku od 3 mjeseca, te je tako »Arhiv« došao u red onih malobrojnih časopisa, koji radove publiciraju u relativno kratkom roku.

S obzirom na karakter radova publiciran je u XXV. godištu »Arhiva« 31 originalni doprinos, 24 rada, 3 kratka saopćenja i 4 laboratorijske bilješke — od toga iz fizičke i anorganske kemije 21 doprinos, a iz organske i biokemije 10 doprinosa. U tom godištu »Arhiva« izišlo je osim toga 6 recenzija knjiga, a objavljena su i 4 prikaza.

Materijal za prvi broj XXVI. godišta nalazi se kod urednika na obrađivanju, te će biti u najkraćem roku predan tiskari.

Kriterij je kod preuzimanja radova bio relativno strog. Urednički je odbor stao na stanovište, da radovi moraju biti originalni i što koncizniji. Odbor je u tom smislu vršio funkciju posrednika između autora i recenzenata, koji su za autora ostali anonimni. Pritom je taj odbor stao na stanovište, da radove uglavnom ne recenziraju članovi odbora. Po pravilu bila je potrebna saglasnost dvojice recenzenata; ako se ta dvojica nisu složila, rad je poslan trećem, pa i četvrtom recenzentu. Na taj je način u rad na izdavanju »Arhiva« uvučen velik broj naših stručnjaka. Sam urednički odbor obavljao je sve poslove u vezi s redigiranjem materijala.

Posebno bih htio istaknuti način rada sadašnjeg uredničkog odbora.

Taj se rad bitno razlikuje od funkcioniranja dosadašnjih odbora. Svi članovi uredničkog odbora vršili su dužnost urednika i pripremali rukopise za tisak na isti dogovoreni način. Takvim radom uputili su se svi članovi odbora u tehniku uredničkoga posla, te su se osposobili za vršenje uredničkih dužnosti. Individualni urednički rad zamijenjen je dakle kolektivnim radom cijelog odbora. Ipak je bilo potrebno, radi boljeg obavljanja posla, izvršiti i neke podjele dužnosti. Tako je tajničke poslove uredništva preuzeo D. Sunko, a poslove pomoćnog urednika preuzeli su E. Matijević i V. Vouk. E. Matijević se brinuo za rad u tiskari i za konačnu tehničku redakciju, a V. Vouk je preuzeo posebnu zadaću, da redigira tekstove na stranom jeziku.

U skladu sa zaključkom prošlogodišnje skupštine dogovorno je zaključeno, da se za cjelokupne uredničke poslove »Arhiva« odredi honorar od Din 1.000.— po obračunskom arku. Od te

svote polovica se isplaćuje onome članu uredništva, koji obavlja sve tehničke poslove u vezi s »Arhivom«, a druga se polovica ima razdijeliti podjednako svim članovima uredničkog odbora kao honorar za obavljanje uredničkih dužnosti i za pripremanje članaka za tisak. Za sada je isplaćen honorar za tehničko obrađivanje. Honorar namijenjen urednicima ostavljen je u depozitu blagajne, dok taj prijedlog o nagrađivanju ne prihvati glavna skupština.

Naše je uvjerenje, da bi budući urednički odbor morao nastaviti s kolektivnim radom, pazeći pritom posebno na to, da se vanjski oblik »Arhiva« ne mijenja više bitno, kako bi »Arhiv« dobio svoj ustaljeni izgled.

Nakon toga Krleža čita izvještaj sekcije profesora i nastavnika srednje škole.

Izvještaj pročelnika Sekcije profesora i nastavnika kemije srednjih škola

Rad sekcije od prošle godišnje skupštine bio je ovaj:

1. Dne 22. IV. 1953. održala je kolegija Ubel, na 101. kolokviju, referat o kemijskim i računalnim grupama na zagrebačkim gimnazijama.

2. Naša je sekcija izradila program za Radničko sveučilište u Zagrebu, sudjelovala je i kod izradivanja plana za tečaj kemije u Centru za usavršavanje nastave, gdje su i neki naši članovi sudjelovali kao predavači. Prvi tečaj za kemiju pokazao je, da pretežni dio vremena treba dati praktičnom izvođenju demonstracija i vježbi, te prisustvovanju na satovima kemijske nastave u razredima kod onih profesora, koji se služe laboratorijskom metodom.

3. Koncem prosinca 1953. održan je sastanak samo nekih članova — koliko se nas na brzinu moglo skupiti, jer je rok bio vrlo kratak — radi dogovora o skraćivanju nekih partija iz kemije, odnosno radi smanjenja broja sati. Spominjem, da je broj sati za kemiju smanjen u VI. razr. sa tri na dva sata, tako da sada u višim razredima imamo ukupno šest sati kemije tjedno prema deset sati, koliko je bilo na realnim gimnazijama u Hrvatskoj sve do godine 1929.

4. Održan je jedan plenarni sastanak, i to 17. veljače 1954. Na tom se sastanku raspravljalo uglavnom o školskim knjigama za kemiju. To su Herakova knjiga za VI. razr., Kesler-Matijevičeva za VII. razr. i Krajinović-Hahnova za VIII. razr. Prisustvovali su i neki od autora, pa je na koncu dogovoreno, da pojedini profesori dadu svoje pismene napomene, kako bi ih autori mogli iskoristiti prigodom novih izdanja. Istaknuto je, da je vrlo dobro, što je opći dio u obje knjige anorganske kemije obrađen odijeljeno od sistematike. To daje cjelokupan pregled opće, odnosno fizikalne kemije, što je najvažnija zadaća kemijske nastave u gimnaziji. Miješanje općega dijela i sistematike u školskoj knjizi stvara nepotrebnu zbrku, a posljedica je jednostrano poimanje kemijskih zakona i principa. Jasno je, da će nastavnik, predajući sistematiku, povezivati s njom znanje iz opće i fizikalne kemije.

Raspravljalo se i o knjigama za ekonomske tehnikume, pa je istaknuto, da sadanje knjige ne odgovaraju. Potrebne su nove knjige, ali prije treba urediti plan za kemiju (kemijska tehnologija i poznavanje robe).

5. U organizacionom pogledu sekciji je uspjelo da okupi sve profesore kemije u Zagrebu sa gimnazija, učiteljskih škola i ekonomskog tehnikuma, no profesori stručnih škola nisu članovi naše sekcije, a većinom ni članovi društva. Sada je učlanjeno u H. K. D. 36 profesora i 5 nastavnika iz cijele Hrvatske, od toga 19 iz Zagreba

U budućoj radnoj godini sekcija će imati da riješi velike zadatke. Poznato je iz dnevnih štampe, da stojimo pred reorganizacijom gimnazijske nastave i pred uvođenjem novih metoda u nastavu, pa prema tome i pred reformiranjem laboratorijske metode u nastavi kemije, što svi mi već dugo želimo. Da to bude valjano organizirano, nije dovoljno samo željeti nove metode nastave, nego je potrebno za njih stvoriti i uvjete i nastavne i materijalne: potrebne su predavaonice, laboratoriji i zbirke s potrebnim materijalom. Sve prostorije za kemijsku nastavu moraju odgovarati, kod laboratorijske metode, sanitarno-higijenskim zahtjevima, a nastavu može izvoditi samo kvalificirani stručnjak-kemičar, a ne bilo tko, kome se kemija »svida«, ili tko je slučajno polagao kemiju kao pomoćni predmet. Kraj tako velikoga broja daka, kakav je danas u školama, potrebno je kod laboratorijskoga rada imati ili laboranta ili pomoćnoga nastavnika (kemičara-tehničara). Tjedno pripremati vježbe za po 300 daka (ako dođe do diferenciranja na grupe, za kemiju će se odlučiti najmanje trećina daka, dakle barem stotinu daka) iz svih područja kemije za 24 sata tjedno ne može jedna osoba, koja je isto opterećena i ostalim nastavnim poslom.

Profesor Barac pisao je u »Vjesniku« o uzrocima činjenice, da gimnazijski profesori nisu danas, kao što su svojedobno u Hrvatskoj bili, glavni suradnici znanstvenih časopisa. Oni su surađivali u »Radu Akademije« (na pr. Ante Radić), u »Nastavnom Vjesniku«, koji je bio na zamjernoj znanstvenoj visini, a i godišnji izvještaji hrvatskih gimnazija donosili su barem po jednu znanstvenu raspravu svojih profesora. Kod reorganizacije nastave na višoj gimnaziji treba, dakle, stvoriti i uvjete, kako bi gimnazijski profesori mogli pratiti svoju struku, i to ne samo kao pasivni promatrači, nego i kao aktivni suradnici, u prvom redu profesori u Zagrebu, na Rijeci, u Splitu i u Osijeku. Za ovo treba stvoriti materijalne uvjete (to je zadaća republikog savjeta i gradskih savjeta), pa opet zainteresirati gimnazijske profesore za taj rad. To će s druge strane biti najbolji odgovor na nepotreban, katkad i smiješan stav nekih ljudi na Sveučilištu (osobito se tu ističu oni, koji nakon diplomiranja automatski ostaju na fakultetu), koji misle, da je najbolje da studenti, »što prije zaborave što su naučili u gimnaziji«. Osim toga treba da postoji stalna veza između diplomiranih studenata i fakulteta. Danas te veze nema, osim u rijetkim slučajevima, pa je treba uspostaviti. Tada će prestati mišljenje i praksa, da je čovjek, koji je neko vrijeme radio na gimnaziji, zauvijek izgubljen za fakultet. Treba, naprotiv, tražiti, da svaki prođe kroz praksu. Ako praksa u industriji ne može biti zapreka za kasniji rad na fakultetu, još manje to smije biti praksa na gimnaziji.

U mnogim pitanjima, koje smo htjeli riješiti, nismo imali uspjeha. Neke se ustanove obraćaju u pitanjima nastave, još uvijek na pojedince mjesto na stručna društva. Na koncu treba da se zapitamo: Što bi bio naš posao nakon ove skupštine?

Evo odgovora.

1. Treba izraditi program i metode za nastavu kemije, u vezi s reorganizacijom nastave na višoj gimnaziji.

2. Treba izraditi normative za kemijski laboratorij na gimnaziji, što je republički Savjet za prosvjetu, nauku i kulturu zatražio od pojedinaca. Prije nego se pristupi izradivanju tog normativa trebalo bi barem načelno ustanoviti opseg i metodu nastave kemije u vezi s reorganizacijom nastave.

3. U H. K. D. i u našu sekciju profesora srednjih stručnih škola treba privući i nastavnike kemije osmogodišnjih škola.

4. Sve naše članove treba zainteresirati za suradnju u kolokvijima društva.

5. Treba već jednom riješiti pitanje tretiranja profesora kemije u nastavnom, materijalnom, zdravstvenom i radnom pogledu tako, da budu tretirani i kao kemičari.

Nakon toga čita M. Fišer-Herman izvještaj o radu sekcije kliničkih biokemičara.

Izvještaj pročelnika sekcije kliničkih biokemičara

Sekcija kliničkih biokemičara Hrvatskog kemijskog društva osnovana je u ljetu 1953. Ona je nastala iz sastanaka, što ih klinički biokemičari u Zagrebu održavaju već od jeseni 1951. Klinički su biokemičari osjećali naime potrebu, da izmjenjuju iskustva i da diskutiraju o problemima, koji su im zajednički, te da povremeno slušaju referate o napretku na području biokemije, koje ih zanima. Jasan organizacioni oblik, sekcije Hrvatskog kemijskog društva, dobila je grupa kliničkih biokemičara tek na inicijativu Internacionalne asocijacije kliničkih biokemičara, koja je organizirana unutar Internacionalne unije za čistu i primijenjenu kemiju.

Rad sekcije kliničkih biokemičara sastoji se u redovitim sastancima, koji se održavaju u Zavodu za kliničku kemiju kod Farmaceutškoga fakulteta, otprilike svakih 14 dana, dok traje školska godina. Sadržaj sastanaka je referat ili diskusija o nekom problemu kliničke biokemije. Ove školske godine započeli su sastanci 5. listopada, a do sada ih je bilo 8, s 4 referata i 2 diskusije. U školskoj godini 1951./52. bilo je 15 sastanaka s 14 referata, a u školskoj godini 1952./53. 14 sastanaka sa 12 referata. Na sastanke dolazi prilično redovito 15 kolega, a pojedinim sastancima prisustvuju gosti, i to gosti, koji su pozvani ili kao predavači ili kao diskutanti, ili kao stručnjaci, koji se zanimaju za neko poglavlje. U ovoj godini bilo je do sada pozvano 8 gostiju.

Sekcija je poslije osnivanja prijavila svoj pristup Internacionalnoj asocijaciji kliničkih biokemičara. Veza s Asocijacijom očitovala se do sada u ovome:

1. U rujnu prošle godine imali smo priliku da organiziramo predavanje, na kojem nam je profesor E. J. King iz Londona (British Postgraduate Medical School), koji se nalazio u Zagrebu na Drugom sastanku stručnjaka za higijenu rada, govorio o organizaciji kliničke biokemije u Engleskoj.

2. Neki od nas surađuju u Internacionalnoj anketi, kojom se ispituje pouzdanost analitičkoga rada u kliničkim laboratorijima.

3. Prije nekoga vremena primili smo obavijest, da će se koncem travnja ove godine održavati sastanak talijanskih, francuskih i švicarskih biokemičara u Napulju, s ovim programom:

a) Biokemija respiratornih pigmenata,

b) Metabolizam aminokiselina.

4. Primili smo obavijest, da će se koncem rujna o. g. u Amsterdamu sastati stručnjaci na Prvi evropski kongres za kliničku kemiju, da raspravljaju o ovim glavnim temama:

a) Izotopi u kliničko-kemijskom laboratoriju,

b) Fizikalne metode mjerenja u vezi s kliničko-kemijskim problemima.

Svakako bi bilo korisno, kad bi što veći broj kliničkih biokemičara iz FNRJ sudjelovao na tom kongresu, i kad bismo tamo mogli nastupiti s vlastitim referatima. Rok za podnošenje referata je 1. IV. 1954.

Pošto su podneseni izvještaji, prof. Njegovan izjavljuje u ime nadzornog odbora, da su pregledane knjige i računi i da je sve nađeno u redu.

Predsjednik prof. Težak moli Skupštinu, da se izjasni u diskusiji o radu Upravnog i Redakcionog odbora i da tim odborima dade razrješnicu.

Matijević moli, da se Skupština izjasni o prijedlogu za povišenje godišnje članarine Hrv. kemijskog društva na 200.— dinara, te o povišenju pretplatne cijene »Arhiva« za ustanove na 3000.— dinara.

Skupština prima jednoglasno oba prijedloga.

Težak pita, da li se prihvaća njegov prijedlog, da se autori radova u »Arhivu« ne honoriraju, već da se honorira samo tehnički posao oko uređivanja lista.

Skupština prima jednoglasno i taj prijedlog.

Guštak traži, da se fiksira broj separata, koji će se dobivati besplatno.

Matijević odgovara, da svaki autor dobiva besplatno 50 komada separata, a može naručiti koliko želi, uz cijenu koštanja. Svaki zahtjev za posebnu opremu separata mora se posebno platiti.

Herman-Fišer pita, u koliko se primjeraka »Arhiv« štampa, a Njegovan pita, koliko primjeraka odlazi u inozemstvo.

Težak odgovara, da se »Arhiv« štampa u 1200 primjeraka, a u inozemstvo odlaze 293 primjerka.

Matijević kaže, da bi u »Arhivu« trebalo objavljivati recenzije svih kemijskih knjiga i udžbenika, koji se štampaju u Jugoslaviji. Te recenzije trebalo bi honorirati, jer bi bile pisane po narudžbi.

Težak odobrava Matijevićev prijedlog, a sam se osvrće na budući rad i perspektive »Arhiva«. Dosada je »Arhiv« forsirao liniju znanstvenih radova. Mnogi članovi ne nalaze u »Arhivu« sve ono što ih zanima, pa bi bilo dobro da se izdaje dodatak »Arhivu«, u kojem bi bili štampani referati, različiti tehnološki članci i t. d. Traži, da se Uredničkom odboru dade sloboda u odabiranju forme i materijala, koji će se u »Arhivu« objaviti, kako bi »Arhiv« bio što zanimljiviji i kako bi zadovoljavao svim našim potrebama.

K. Schulz se osvrće na rad kolokvija i kaže, da se je situacija u pogledu izdavanja »Arhiva« znatno poboljšala, ali da je razina kolokvija pala, premda se to na prvi pogled ne razabire iz statističkih podataka. Promijenila se forma, a promijenio se i sadržaj kolokvija. Tako je godine 1946. broj literaturnih i originalnih radova bio jednak, a ove je godine održan samo jedan literaturni referat. Broj posjetilaca bio je vrlo malen s obzirom na sve veći broj članova. Slušači

su većinom uvijek isti, a rijetko se vide osobito mladi kemičari. On drži da bi možda koja šira ekipa našla bolje organizacione forme i da bi tako utjecala na povećanje broja posjetilaca.

Sunko se osvrće na pitanje kolokvija iz organske kemije. Prema statistici bilo je 45% kolokvija iz organske kemije, ali kao predavači nisu nastupili predstavnici Zavoda za organsku kemiju ni jednog fakulteta, premda su ti Instituti vrlo aktivni, što se vidi po publikacijama u našim i stranim časopisima. Osim ovih ustanova imamo još jake centre za organsku kemiju u Institutu za industrijska istraživanja i u »Plivi« s ukupno oko pedeset saradnika, koji aktivno rade, ali ih na kolokvije dolazi najviše dvadesetak. Drži, da bi predstojnici Instituta trebali davati na kolokvijima pregledne prikaze s temama svojim radnih područja.

Težak misli, da bi na kolokvijima trebala sudjelovati sekcija kliničkih biokemičara i sekcija nastavnika. Po njegovu bi mišljenju DIT morao objavljivati svoje kolokvije i u kemijskom društvu, a i inače bi ta dva društva trebala tješnje surađivati, osobito u provinciji, to više, što ta dva društva zajednički nastupaju i u Uniji.

Herman-Fišer odgovara, da će klinički biokemičari sa svojim najboljim radovima doći na kolokvije.

Dugošević prihvaća Težakov poziv na suradnju.

Sunko predlaže, da se kolokviji organizaciono podijele na dvije grupe, i to na fizičko-kemijsku i organsko-biokemijsku grupu.

Brihta drži, da je ta podjela neprihvatljiva.

Guštak misli, da nije potrebno stvaranje takvih grupa. Preporuča, da se iznose teme, koje će zanimati što veći broj kemičara. Osim originalnih prikaza trebalo bi davati što više preglednih literaturnih referata.

Težak misli, da bi trebalo prihvatiti Sunkov prijedlog i pronaći sve moguće načine, da se razina kolokvija podigne.

Guštak misli, da bi svaka prisilna mjera prema mladim kolegama u bilo kojoj ustanovi djelovala vrlo nepovoljno, te predlaže da se formira grupa mladih kolega, koja će provesti organizaciju kolokvija.

Matijević misli, da služba obavještavanja nije dobro provedena, te predlaže, da se svakom članu pošalje pismena obavijest o rasporedu za najmanje četiri kolokvija unaprijed.

Nakon toga prof. Težak pita Skupštinu, da li daje razrješnicu starom odboru.

Skupština jednoglasno daje razrješnicu.

Težak iznosi mišljenje, da bi trebao postati običaj, da se predsjednik mijenja svake druge godine. Moli prof. Njegovanu, da iznese prijedlog Upravnog odbora o novom predsjedniku i Upravnom odboru.

Prof. Njegovan predlaže prof. Pintera za predsjednika, što Skupština jednoglasno prima.

Njegovan predlaže zatim Težaka za glavnog urednika, što skupština također jednoglasno prihvaća.

Njegovan predlaže zatim ove odbornike: Guštak, Grdenić, Matijević, Rajner, Iveković, Hahn i Krleža.

U diskusiji je međutim istaknuto, da Krleža — kao predstavnik sekcije nastavnika — automatski ulazi u odbor, te da na njegovo mjesto treba predložiti drugoga kandidata.

Kraťohvil misli, da bi u odbor morao ući i predstavnik sekcije kliničkih biokemičara.

Guštak pripoćuje, da predstavnici svih sekcija automatski ulaze u odbor. Osim toga drži, da bi trebalo diskutirati ili o svakom pojedinom članu odbora posebno, ili o listi u cjelini. Na prijedlog, da Miholić dođe na Krležino mjesto, Miholić izjavljuje, da ne želi ući u odbor.

Iveković misli, da odbor, što ga je predložio prof. Njegovan, ne će moći da okupi sve aktivne članove društva. Zato predlaže, da u odbor uđu Balenović, Hahn i Karšulin, a on sam ne želi biti član tog odbora.

Težak moli Miholića, da razjasni, zašto ne želi ući u odbor.

Miholić izjavljuje, da ne želi ući u taj odbor, jer se rad Hrvatskog kemijskog društva centralizirao u posljednje vrijeme samo u jednom institutu i u rukama samo jednoga ćovjeka. Drži, da prof. Težak s odborom samo eksperimentira, da je broj aktivnih ćlanova sve manji i da će to dovesti do likvidacije društva. Namjerava se oduzeti Akademiji reprezentacija naše kemije i prenijeti je na Uniju, unatoć najlošijem iskustvu u pogledu suradnje s kemijskim društvom u Beogradu. Težak vodi, po njegovu mišljenju u ime Hrv. kemijskoga društva, jalovu borbu protiv Akademije, na štetu društva. Rezultat je takvoga stava gubitak subvencija, što ga je Akademija davala društvu.

Težak odgovara S. Miholiću, da on ima svoj stav prema Akademiji, koji međutim nije nikada poistovjetio sa stavom HKD-a prema Akademiji. HKD punim pravom traži pomoć od Akademije. HKD je uvijek nastupalo otvoreno i sa skromnim snagama nastojalo doći do rezultata. U prošlosti je rad HKD ovisio o aktivnosti pojedinaca (Njegovan, Orlić, Podhorsky). Sada se u jednom institutu sakupio veći broj ljudi, koji u HKD aktivno rade. Rad Društva ne ovisi međutim samo o njima. To se oćituje u radu urednićkog odbora Arhiva, u kojem su se sakupili kemičari iz razlićitih ustanova. Takav je rad HKD-a doveo do lijepih rezultata kao što je: redovito izlaćenje Arhiva, redovito održavanje kolokvija i uređenje knjićnice. Upravni će odbor pozdraviti svaku inicijativu, koja bi pojaćala aktivnost u HKD, ali će oštro osuditi sve pokućaje, koji dovode do nazadovanja Društva. Upravo zato treba da se izabere upravni odbor, koji će se brinuti za napredak HKD, a svaka tako zvana ravnoteža snaga nije ništa drugo nego ravnoteža prestića.

Guštak misli, da kod izbora za Upravni odbor nije potrebno izvikivati mnoga imena. Treba se sloćiti sa sastavom odbora, kad je već izabrah predsjednik Društva i glavni urednik Arhiva.

Iveković misli, da je Težak preoćtro odgovorio Miholiću. On priznaje, da je rad upravnog i urednićkog odbora bio vrlo dobar. Iz predloćene liste kandidata za upravni odbor ne bi trebalo nikoga izbaciti, ali misli da takav odbor ne će biti pravi odraz mišljenja u HKD. U današnjoj bi situaciji u odbor trebali ući »teći« ljudi, i to ne zbog toga, da dođe do ravnoteće po broju ljudi s pojedinim fakulteta, nego da se uklone dosadašnje nesuglasice.

Vouk odlučno izjavljuje, kao član upravnog i uredničkog odbora, da ta dva odbora nisu nikada vodila borbu protiv Akademije.

Guštak drži, da su »teži« ljudi već i prije bili u odborima, ali nisu dolazili ni na sjednice odbora niti na kolokvije, pa čak ni na godišnje skupštine.

Rajner misli, da bi trebalo glasovati za svakog odbornika posebno.

Težak predlaže, da se prijede na glasovanje.

Pojedinci predlažu niz kandidata za odbornike.

Dokić kaže, u ime mladih članova HKD-a, da je u nedoumici za koga da glasuje. On misli, da je prof. V. Njegovan trebao obrazložiti svoju listu odbornika. Na Skupštini je saznao, koliko je Društvo napredovalo, pa misli, da bi trebalo birati one članove HKD-a, koji su do sada bili najaktivniji.

Njegovan odgovara, da je upravo aktivnost članova bila kriterij kod sastavljanja liste. Hahn misli, da je dosadašnja diskusija prikazala Društvo u drugoj slici. Svi članovi jednako žele uspjeh i napredak HKD-u. samo svaki misli, da se to treba postići na drugi način. Ima mnogo mladih i aktivnih kolega, koje bi trebalo birati u odbor. Misli, da Iveković i on ne bi trebali ući u taj odbor, pa predlaže na ta mjesta Ašpergera, Škaricu, Brihtu, Števanovića i Mildnera. Od starijih treba da ostanu Pinter i Težak.

Guštak kaže, da je dužnost svakoga člana, da primi funkciju, za koju je izabran.

I T. Pinter i T. Vrbaški misle, da treba birati mlade ljude.

Težak je uvjeren, da će mladi ljudi mnogo raditi, ali misli, da je potrebna i Ivekovićeva i Hahnova suradnja.

Iveković i Miholić kažu, da bi podpredsjednika trebalo ponovo birati. Težak ne može, kao prijašnji predsjednik, postati automatski potpredsjednik, jer je kao glavni urednik »Arhiva« automatski ulazi u odbor.

Pinter misli, da Skupština može odobriti, da glavni urednik bude ujedno i potpredsjednik, te on, kao novoizabrani predsjednik Društva, moli Skupštinu, da to prihvati.

Skupština prima Pinterov prijedlog većinom glasova.

Rajner upozoruje na to, da su se iskristalizirale dvije liste odbornika, pa misli, da bi trebalo jednu izabrati.

Prva lista: B. Težak, E. Guštak, D. Grdenić, E. Matijević, E. Rajner, H. Iveković, V. Hahn i I. Brihta.

Druga lista: B. Težak, E. Guštak, D. Grdenić, E. Matijević, E. Rajner, S. Ašperger, N. Škarica i T. Vrbaški.

Skupština je dizanjem ruku izabrala prvu listu sa 53 glasa. Druga je lista dobila 7 glasova.

Nakon izbora Iveković ponovo izjavljuje, da ne želi biti član odbora i predlaže S. Ašpergera na svoje mjesto. Skupština prima taj prijedlog.

Njegovan predlaže ovaj urednički odbor Arhiva:

P. Alaupović, E. Guštak, E. Matijević, I. Filipović, V. Vouk, D. Sunko i K. Balenović. Skupština prima i taj prijedlog.

Njegovan predlaže ovaj Nadzorni odbor: V. Njegovan i E. Cerkovnikovi; zamjenici: H. Iveković i M. Proštenik, a skupština ga prima.

U Casni sud izabrani su: K. Schulz, H. Manasse i P. Sabioncello.

Težak predaje T. Pinteru dužnost predsjednika.

Pinter se zahvaljuje za izbor. Kaže, da je teško nakon tako dobrog odbora preuzeti vodstvo, ali obećaje, da će nastojati da Hrvatsko kemijsko društvo vodi k novim uspjesima. Nada se, da će mu kod toga pomoći svi članovi. Nakon toga predsjednik Pinter zaključuje skupštinu u 21 sat i 30 minuta.